

NATUURPLAKBOEK NUMMER 297

Tekst en foto : JO-han Opsomer – 31 augustus 2013

Ik weet niet of men het in de jaaroverzichten zal terugvinden?

Het zou wel eens kunnen zijn dat paparazzi en journalisten, persmensen en nieuwsankers, mediagiganten en krantenjongens enkel oog hebben voor wat er wel degelijk gebeurd is en niet voor wat verdwenen is.

Dit jaar is de tapuit in ons land uitgestorven als broedvogel. Het zal er al een aantal jaar aan te komen en bij de Nederlanders ziet het er ook niet rooskleurig uit.

Bij ons 230 – 50 – 35 – 15 en nu NUL.

Met een interval van telkens 10 jaar. Zo snel is het gegaan.

Aan de vogel zelf ligt het niet. Als je in staat bent om tot hoog in Europa te komen nadat je als overwinteraar ten zuiden van de Sahara verbleef, dan moet je wel over een sterke overlevingsdrang beschikken.

Ze zijn er nog wel, weliswaar in afnemende mate, maar dat broeden lukt niet meer.

Dat houdt meteen in dat er geen toename mogelijk is voor het ogenblik. Natuurlijke doodsoorzaken, veroudering, vangsten op grote schaal in de landen rond de Middellandse Zee en het risico van het vak 'trekvogel' worden niet meer voldoende gecompenseerd.

Tapuiten hebben een kort gehouden duin- of zandige heidegebied nodig. Zo'n gebied dat extern gegraasd wordt en waar konijnen een Walhalla gevonden hebben. Een niet verstoord gebied dat door mountainbikers, wandelaars, joggers, zondagnamiddagfamilies en jeugdbewegingen al te veel wordt bezocht.

Wat we nodig hebben is een paar ruime gebieden met stuifzand, open vlakten met korte duin- of heidevegetatie die als biotoop ideaal zijn voor kleine junikevers en kniptorren. Bovendien moeten er lege konijnenholen zijn want daarin broeden ze vaak.

De terugval bij de wilde konijnen door myxomatose en VHS is in elk geval geen goede zaak voor de kraaminrichting en de verruiging van duinen met duindoorn is dat evenmin.

Het laatste bolwerk is ten prooi gevallen aan de uitbreiding van de haven van Zeebrugge.

Of dit voor de tapuit definitief de boeken sluit is nog koffiedik kijken. Men doet er alles aan om compensatiegebieden in te richten, nep-konijnenholen aan te leggen en kleinere stukjes duin of heide met potentieel aan elkaar te linken. De neerwaartse trend in onze buurlanden laat echter weinig goeds verhopen.

Tap-UIT?